

prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud: M. Muruianu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Danilov, O. Cojocaru, A. Pahopol)

D E C I Z I E

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Ion Lazarenco, reprezentat de avocatul Victor Tatarciuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Lazarenco împotriva lui Vasile Melnic cu privire la încasarea datoriei, împotriva încheierii din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 ianuarie 2014, Ion Lazarenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Melnic, prin care a solicitat încasarea datoriei în sumă de 5 500 de euro, dobânda de întârziere în sumă de 746,79 de euro, precum și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014 s-a admis integral acțiunea; s-a încasat de la Vasile Melnic în beneficiul lui Ion Lazarenco datoria în mărime de 5 500 de euro, dobânda de întârziere în mărime de 746,79 de euro și cheltuielile de judecată formate din achitarea taxei de stat în mărime de 3 328 de lei.

La 13 iunie 2014, Vasile Melnic a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudicare în instanța de fond în temeiul art. 385 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015 s-a admis apelul declarat de Vasile Melnic, s-a casat hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ion Lazarenco.

La 01 februarie 2019, Ion Lazarenco a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015 și a solicitat casarea acesteia ca fiind pronunțată în lipsa probelor.

Prin încheierea din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Lazarenco.

La 21 mai 2020, Ion Lazarenco, reprezentat de avocatul Victor Tatarciuc, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei la rejudicare la instanța de apel în alt complet de judecată, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivarea recursului a invocat că consideră neîntemeiată încheierea instanței de apel de respingere a cererii de revizuire, deoarece instanța a aplicat eronat normele materiale, precum și a apreciat arbitrar probele prezentate.

A specificat că probele prezentate servesc drept temei pentru admiterea cererii de revizuire, deoarece la 05 martie 2019 Curtea de Apel Chișinău l-a condamnat pe Vasile Melnic în baza art. 190 alin. (2) Cod penal.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 11 mai 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 4031 (f.d. 114, Vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 mai 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, la 01 februarie 2019, Ion Lazarenco, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 31 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, care prin încheierea din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că Curtea de Apel Chișinău corect a constatat inadmisibilitatea acesteia, or temeiurile declarării revizuirii împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile de către legiuitor sunt specificate exhaustiv în art. 449 Cod de procedură civilă.

Așadar, materialele cauzei cert denotă că revizuentul Ion Lazarenco a depus cererea de revizuire în conformitate cu prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, invocând că i-au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute anterior adoptării deciziei a cărei revizuire solicită.

Pentru a invoca acest temei de drept, Colegiul menționează că circumstanțele sau faptele date trebuie să existe până la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Concomitent, Colegiul notează că circumstanțele nou-descoperite pot fi definite ca totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță

esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă și dacă revizuentul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Prin urmare, pentru a redeschide procesul pe temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă este important ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii, a cărei revizuire se cere, despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire. Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Astfel, Colegiul atestă că cele invocate de Ion Lazarencu, în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, mai mult instanța de apel just a argumentat că revizuentul făcând referire la eventuala condamnare lui Vasile Melnic, în temeiul art. 190 alin. (2) Cod penal, care în opinia sa confirmă circumstanțe esențiale ale cauzei, nu a făcut dovada faptului prezentării acestui mijloc de probă cu caracter juridic, prin prezentarea sentinței de condamnare definitivă și irevocabilă, în original sau în copie autenticată, or, circumstanțele și faptele urmează a fi delimitate de probele judiciare, iar pe de altă parte Ion Lazarencu insistă că aceste circumstanțe ar putea duce la apariția, modificarea sau stingerea raporturilor juridice.

De altfel, corect Colegiul Curții de Apel Chișinău a menționat că Ion Lazarencu nu a fost lipsit, în sensul art. 56 alin. (1) și art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, să reclame probe, să formuleze cereri și să prezinte instanței de judecată alte dovezi de care dispune.

Reieșind din cele relatate este cert că Ion Lazarencu nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării cauzei a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele enunțate pentru soluționarea cauzei.

În consecință, argumentele invocate de revizuent nu cad sub incidența prevederilor art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, și ca rezultat indică la caracterul declarativ al cererii de revizuire, fiind lipsită de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a revizuirii.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că instanța a depășit atribuțiile, a apreciat incorect pretențiile și respectiv, a ieșit din limitele pretențiilor declarate de către intimat, se impune a evidenția că acestea nu pot fi calificate altfel, decât o încercare a recurentului/ revizuent de a crea o vizibilitate falsă privind existența unui temei de drept, la caz, a unui temei de revizuire.

Revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, iar competența instanțelor ierarhic

superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul Brumărescu contra României).

Principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești cere că nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceiași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cazul Roșca contra Moldovei).

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Ion Lazarenco, reprezentat de avocatul Victor Tatarciuc.

Se menține încheierea din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Lazarenco împotriva lui Vasile Melnic cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat